

Hogyan lehetne érdekesebbé tenni a matekórákat?

Matematika és Informatika Didaktikai Konferencia (MIDK) volt a hétvégén Nagyváradon a Debreceni Egyetem Matematika- és Számítástudományok Doktori Iskolája, valamint a várad Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) közös szervezésében. A Debrenti Edith, a PKE Gazdálkodási és Menedzsment Tanszékének adjunktusa által moderált eseményre a szervező városokon kívül számos más településről is érkeztek vendégek határon innen és túlról, egyebek között Temesvárról, Marosvásárhelyről, Kolozsvárról, Csíkszeredából, Bihardiószegről, Budapestről, Szarvasról, Komáromból, Kaposvárról, Rózsahegyéről, Pozsonyból és Tel Avivból is.

Maksa Gyula debreceni programfelelős elmondta, úgy tűnik, az utóbbi években a diákok még inkább elfordultak a matematikától, ezért elengedhetetlen, hogy a tanárok új, érdekesebb tálalásban oktassák ezt a tantárgyat. János Szatmári Szabolcs, a PKE rektora elmesélte, iskolásként sokáig úgy gondolta, hogy matematika szakon folytatja majd az egyetemi tanulmányait, ám végül mégis a bölcsészkar mellett döntött, de a számítás így is kedves tantárgy maradt számára.

Maksa Gyula és János Szatmári Szabolcs

ra. A rektor kifejtette, nem mindegy az sem, hogy milyen pedagógusok tanítják a gyerekeket matematikára, ezért fontosnak tartja, hogy a PKE a várad tanárképzés központjává váljon. Kánya Hajnalka, a PKE közgazdaságtudományi kara gazdálkodási és menedzsment tanszékének vezetője szerint a számtan önmagában is fontos tudomány, amely szorosan kötődik még a töle látszólag oly távol álló filozófiához és lélektanhoz is. A köszöntőbeszéd után Lászlóffy Réka zongoraművész, valamint a PKE zene-művészeti karának adjunktusa három Bartók-művel kedveskedett a jelenlévőknek.

Ezt követte Sara Hershkovitz izraeli matematikatanár előadása, amelynek keretében a szakember bemutatott néhány olyan számítógépes programot és játékot, amely megkönnyíti és szórakoztatóvá teszi a tanulást a diákok számára.

Az ötödik alkalommal megszervezett háromnapos vándorkonferencia vasárnap délután ért véget Lajkó Károlynak, a TMCS (Teaching Mathematics and Computer Science – Matematika és Számítástechnika Tanítása) folyóirat főszerkesztőjének előadásával.

Péter Tímea Melinda

Jegyzet Némaságra ítélve

Tegnap volt 94 éve annak, hogy 1919. január 27-én Ady Endre visszaadta lelkét Teremtőjének. Ebből az alkalomból Nagyváradon az égvilágon senki sem emlékezett meg a Pece-parti Párizs szerelméről, vagy ha igen, azt olyan titokban tette, hogy még a sajtó sem tudott hírt adni róla.

Szegény Ady, novemberi születésnapjának legutóbbi megünneplése éppen remek időszakra esett, hiszen a választási kampány teljében jártunk. Volt is nagy csinnadratta, egyszerre ünnepelethünk és emlékezhettünk, és a költő születésnapja okot szolgáltatott arra is, hogy várad szobránál összegyűljünk, vagy hogy elutazzunk egészen Ermszentre, és hogy az oda tervezett, de végül Váradon elkezdett és azóta is befejezetlen Ady-központ ügye okán az egyik párt ismét letolvajozhatta a másikat. Volt ám híradás, és Ady neve néhány napig újra a középpontba került.

Tegnap nem történt semmi. A magyarok bezárkózva, a kampány zajától elvonulva feledtek meg a költőóriás halálának évfordulójáról, így az az Ady, akire máskor oly büszkék, akire máskor oly nagy magyarsággal hivatkoznak, és oly nagy szeretettel gondolnak rá, tegnap egy szál virágot vagy egy koszorút, de még egyetlen szót sem érdemelt meg. Magyar kultúránk követői, szószólói és kiüntettek, hol voltak tegnap?

Ady halála évfordulójának nem volt tegnap értéke. A legtöbb helyen csak egy bejegyzés maradt az eseménynaptárban...

Borsi Balázs

Egy újabb közúti tragédia

Életét veszítette egy 44 éves nagyváradai férfi szombaton délután a megyeszékhely repülőtere mellett történt közlekedési balesetben. Az áldozat egy 1300-as Daciát vezetett, és a város felé haladt, amikor sávváltás közben nekiment egy, az út szélén haladó úthengernek, majd elvesztette uralmát járműve felett, és az út menti villanyoszlopnak csapódott. Az ütközés erejétől a személyautó valóságos ráhajlott az oszlopra, a férfi pedig azonnal belehalt sérüléseibe.

SZERZŐDÉSHOSSZABBÍTÁS ♦ Négyéves szerződést írt alá a várad önkormányzat a Romprest Service Rt.-vel rovar- és rágcsálóirtásra a nagyvárad parkokban, a folyóparton, közterületeken. A szolgáltatásért 1,6 millió lejt kap a várostól a cég.

Több a csempész a határon

Évértékelőt tartottak múlt hét végén a nagyvárad határrendészet vezetői, derül ki a szerkesztőségünknek is eljuttatott közleményükből. Nemcsak a régió határzónájában zajló, múlt évben megvalósított tevékenységekről, a határátkelőhelyeknél tapasztalt problémákról, hanem az esetleges schengeni csatlakozást követő kötelező korszerűsítésekről is szó esett. A tavalyelőtti évhez képest a múlt évben jól érzékelhetően megnövekedett a forgalom a határátkelőhelyeknél, ezt az évértékelőn statisztikákkal is ismertették. Emelkedett a határ-

zónában történt bűncselekmények, a tetten ért tiltott határátlépési kísérletek száma is: 2011-ben 503 személyt tartóztattak le illegális határátlépési kísérlet miatt, tavaly ezek száma 680-ra emelkedett. Kevesebb hamisított útlevél találtak viszont a tavaly, mint tavalyelőtt, viszont több lopott autót próbáltak becsempészni Romániába 2012-ben, mint 2011-ben. Több csempészt is fogtak el a határzónában, mint az előző években. A Bihar megyét érintő határszakaszon 2012-ben összesen 1832 törvénysértést jegyeztek a határrendészet munkatársai.

Tragikus haláleset történt tegnap délután a nagyvárad Szaniszló (ma Mihai Eminescu) és Uri (Roman Ciorogariu) utcák találkozásánál található töltőállomástól alig pár méterre. Az előzetes információk szerint egy idős férfi rosszul lett, valószínűleg infarktust kapott, s a kikerülő rohammentősök már nem tudták megmenteni az életét.

Kerekes székekkel...

(folytatás az 1. oldalról)

Először telefonon érdeklődtünk a nagyvárad vasútállomáson, de a sajtót visszautasították, mondván, csak a bukaresti vezetőségtől kaphatunk választ a kérdéseinkre. Ezért a bürokrácia útvesztőit áthidalva „álsruhába” bújunk, és egyszerű utasként kértünk erre vonatkozó információt a nagyállomáson. Kerekes székekkel közlekedő, képzeletbeli mozgássérült rokonunk utaztatására kerestünk megoldást. Meglepetésünkre mindenki készségesen próbált segíteni, ám hiába tudtuk meg, hogy mindössze egy kérvényt kell kitöltenünk az utazás előtt legalább egy héttel a mozgássérültek és kísérőjének az adataival, pontos úti céljával, az indulás és érkezés időpontjával, azután pedig máris akad egy segítő kar az egyik vasúti alkalmazott személyében, amely felsegíti a sérültet a vonatra, mégis több akadály felmerült. „Okvetlenül mérjük le a kerekes szék szélességét, mert nem fér fel egyes járatok vagonjaira. Sajnos volt már rá példa, hogy a helyszínen derült ki, túl széles a kerekes szék, ezért nem utazhattak el az érintettek” – fogalmazott az állomás egyik pénztárosa. Persze erre is van megoldás, mert, mint hozzá-

fűzte, ugyanazon a vonalon, csak más-más időpontban közlekednek olyan szerelvények is, amelyekre felférnek a szélesebb tolokocsik is.

Az sem mindegy, hová szeretnénk eljutni, ugyanis egy kisvárosi vagy vidéki állomáson nem tudnak a leszállásnál segítséget biztosítani, ellenben ez a nagyvárosokban megoldott. Az sem elvetendő tény, hogy a vonat egyes állomásokon alig egy-két percet várakozik, így fennáll annak is a veszélye, hogy a mozgássérült idő hiányában fennmarad a szerelvényen. Sajnos erre is volt már példa, amelyről a Bihar Megyei Mozgáskorlátozottak Egyesületének elnöke, **Boros Sarolta** számolt be lapunknak. „Csoportos kirándulást szervezett az egyesületünk a tagságnak a Fekete-tengerre. A vonatra már tíz nappal korábban kiváltottuk a jegyet. Egy egész vagon lefoglaltunk, de a célállomásnál, azaz Konstancán alig szállt le közülünk öt-hat ember, a vonat elindult. Az egyik 18 éves lány járókeretét már leadtuk a szerelvényről, pont öt segítettük volna le ekkor a magas lépcsőről” – emlékezett vissza Sarolta, aki ekkor ijedtében a görbe botjával elkapta a vészfék karját, és meghúzta azt. „A vonat megállt, nagy zűrzavar kelet-

kezett, még a rendőrséget is kivezényelték. Szerencsére tisztázódott a helyzet, és nem büntettek meg minket” – magyarázta, hozzátéve, hogy sajnos a mozgássérültekre kevesen figyelnek oda, az emberek többnyire közbűnösek velük szemben, és nagyon kevesen segítenek nekik, ezért csak magukra és egymásra számíthatnak.

Visszatérve a vasúti segítségre: a típuskérvényt a helyszínen (jelen esetben a várad Nagyállomáson) kell kitölteni legalább egy héttel az utazás előtt, szükséges a mozgássérült jegye és a fogyatékoságát igazoló irat iktatószáma is. A sok akadály miatt azonban nagyon kevesen veszik igénybe e téren a vasúttársaság segítségét. Mint megtudtuk, 2010 óta máig csak ketten éltek ezzel a lehetőséggel.